

ערב משפט שורצבורד

ניספרים פרוקומובין ומאזיפה גם את
המיניסטר לעניני היהודים? מפני מה
נוהג בית המשפט שחיקה ואיני נענה
להמצרותיו ודרישותיו המרובות של
בעל-המכתב? האין הוא מעונין לחשוף
את כל מקורות-האמת?

קראסי מעיר על השיבווחו "ר
המשפט ועושה הקבלה עם משפט
דרייסוס, כאז בעתה, צריכה להשמע
בכל עוונה קראתו הנמצאת של
אפ"ל זולת: אני מאשים! לפני גם
המשפט עוסדת המרגידית של שלשת
מיליון יהודים, בכל קצויה-החבל געים
ונדים עתה אכזרירעב וננועי-גנה
מאחים אלף יתוסים, אשר אבותיהם
ואמהותיהם נשתמו בירי האכזרית של
ראש הריפובליקה העממית באוקראינה-
סמון פמליורה, הם, מבינים יפה, כי
כמא הצדק לא יוכל להשיב להם את
אבותיהם הנשתמים, את אמהותיהם השרו-
פות, אחיותיהם המעינות ואחיהם הת-
רוסים, אולם הם רשויים לדרוש את
זכויו של האדם אשר אלילת-הרקמה
שמה בידו את הסאכלת לחתוך את
נור-הרין הקשה, אילו הקדים הצדק
להניף את הרבו הנוקמת על ראשו של
נדולד-הפורעים פמליורה, כי אז היה בית-
המשפט הצרפתי סמור משפוט את
עושה-השעונים שלום שורצבורד.

רעת הקהל האירופאית חייבת
לצפות בשקט ובאמונה לפסק-דינה הצו-
דק של ההיסטוריה, כי משפט צודק
על שורצבורד יהפך בהכרח למשפט
האשמה נרוץ על אחר מראשי-הפושעים
אשר חאניעיות הסובלת ירעה פעמים
כסיתו, למשפט על סמון פמליורה.

פנהם קראסי, מי שהיה מיניסטר
לעניני היהודים בממשלת אוקראינה, פנה
במכתב נלוו אל החובע הכללי של
הריפובליקה הצרפתית בענין שורצבורד.
במכתב הזה נאמר בין השאר:

בעוד שנית-המשפט הצרפתי ראה
להענות לדרישת-הקטגוריה והזמין שורה
שלמה של עדים מבין מי שהיו מי-
ניספרים באוקראינה, הוא רואה את עצמו
סמור מהזמין גם את האיש, אשר שימש
מיניסטר לעניניהם של אותם היהודים
שנהרגו ונשתמו בפרעות, כאילו אין
למיסר-המכתב מה להניד למשפט זה,
כאילו אין בידו לחסור את הלום מעט
פני פמליורה והכנופיה הצרובה-כחילה,
הרי ההיבטים-לפרעות הם דוקא אותם
האנשים אשר הוזמנו למשפט לשאת
שיר חהלה לכבוד, מנהיגים הסהולל,
אשר שפך את דמי-ישראל באוקראינה,
ברור למדי, כי מיניסטר-פמליורה
יבאו לבית-המשפט נל של תעודות
רשמיות על, האבטונומית הלאומית-אישית
הספורסכת שניהנה לכאורה ליהודים
ומיניסטר-הסודעים ירצו להסתמך על
התעודות האלה ולרחוץ בגקיון כפידם,
כאשר עשה כבר שולגין במסרו שהו-
פיע זה מקרוב בפאריס בשם, אוקראינה
והמירור האדום, דאן רחובע הכללי
שואל קראסי - סבור, כי בלנד הקראת
התעודות הרשמיות האלה צריך גם לשמוע
למידושו הצנוע של כותב הטידים, אשר
יוכל לספר בטפורשות כיצד הפכו הניו-
רות האלה בשד ודפ במשמעותה
הפשטה ביותר של המלה? האין הדיו-
נים המושבעים רואים למען האמת חובה
לעצמם להציב ליר מי שהו ראשי-מי-